

Ria Jasperse-van Leeuwen; 'Lieve Mark...' Uitgeverij Free Musketeers, Zoetermeer 2006. ISBN 9789085394846 (Geestelijke gezondheidszorg/ Druggebruik/ /Dood/Rouw/PO) Zie ook www.freemusketeers.nl

Soort boek/ziekte/stijl:

Egodocument, waarin Ria Jasperse-van Leeuwen aan haar gestorven zoon Mark schrijft over wat voor leven zij en haar man Joop samen hebben gehad. Hoe zij hebben elkaar leren kennen nadat zij allebei een eerder huwelijk achter de rug hadden. Beide partners stierven. Joop en Ria adopteerden twee kinderen omdat zij dachten geen kinderen te kunnen krijgen, waarna zij toch nog een zoon, Mark kregen. Ria beschrijft het gezin waarin Mark opgroeide en hoe hij, als jong volwassene zijn relatie met zijn vriendin die zwanger was kapot maakte. Hoe hij schulden maakte en op 23 -jarige leeftijd aan de gevolgen van teveel alcohol en drugs stierf. Dat is Joop en Ria niet in de koude kleren gaan zitten. Zij hebben hulp gezocht om een en ander te verwerken. En Ria schreef dit boek van 116 pagina's in briefvorm aan haar zoon Mark.

Over de schrijfster: Ria Jasperse-van Leeuwen is getrouwd met Joop Jasperse met wie zij twee geadopteerde kinderen, en een zoon Mark heeft. Daarnaast heeft zij een dochter uit een eerder huwelijk. Zowel Ria als Joop hadden hun echtgenoot verloren door een auto ongeluk toen zij elkaar ontmoeten en besloten opnieuw te trouwen. Ria verloor bij het ongeluk ook een zoon.

Joop en Ria runden jarenlang een dierenzaak. Daarnaast had Ria diverse banen. Zij hebben een kleinzoon van Mark en diverse andere kleinkinderen.

Nadat hun zoon Mark op 23-jarige leeftijd was gestorven aan de gevolgen van een overdosis alcohol en drugs, begon Ria hem in briefvorm te schrijven .

Korte bespreking:

Ria schreef dit boek omdat veel mensen tegen hen vertelden: 'kind wat hebben jullie veel mee gemaakt.' En dat klopt: haar eerste man stierf door een auto ongeluk evenals een zoon van haar, en ook Joops eerste vrouw stierf bij een auto ongeluk. Ria beschrijft hoe Joop en zij elkaar ontmoetten, troost vonden bij elkaar en besloten met elkaar te trouwen. Omdat ze ervan uitgingen dat ze samen geen kinderen konden krijgen, adopteerden ze twee Columbiaanse jongetjes. Toch werd Ria zwanger, kreeg eerst een miskraam, maar daarna een gezonde zoon Mark. Ria beschrijft hoe hun gezinsleven verliep, de kinderen opgroeiden en zij samen een dierenpeciaalzaak runden. Deze zaak brandde af, waarna ze opnieuw begonnen, totdat ze na 15 jaar besloten om de zaak van de hand te doen en in Almere te gaan wonen. Ria licht ondertussen enige belangrijke gebeurtenissen uit hun leven toe, gaat in op wat voor soort jongen Mark was. Hij werd van een 'wondertje een dondertje' (pag. 85) een stoere jongen, werkte in het buitenland, kon de relatie met zijn zwangere vriendin niet aan, had schulden en ging met vrienden op stap, waarbij de drank en drugs rijkelijk vloeiden. Nadat hij weer op pad was geweest met zijn vrienden en teveel drank en drugs had gebruikt, werd hem dat noodlottig. Hij werd de volgende dag dood in bed aangetroffen. Ze zochten weer contact met de moeder van zijn kind en deze was met zijn zoontje op de begrafenis van Mark.

Wat viel op:

Natuurlijk valt op dat het leven van Ria en Joop beslist niet over rozen is gegaan, en hoeveel verdriet de dood van Mark hen heeft gedaan. Goed, dat ze steun hebben gezocht om dit te kunnen verwerken.

Citaten:

Pag.7: “*Lieve Mark,*

Op dit moment ben ik zo door en door verdrietig, dat ik niet weet wat ik eigenlijk tegen je zou willen zeggen en toch is het nodig om dat gevoel van onmacht kwijt te raken.’

Pag.41: ‘Toen de kinderen thuis kwamen, werd er brood gemaakt, een beker melk ingeschonken, even gepraat over wat er allemaal op school gebeurd was.’

Pag.109-110: ‘Toen de woorden van Marjolein door de luidspreker geklonken hadden, werd het lied van Rob de Nijs gespeeld: ‘Kijk mijn zoon, hij lijkt op mij.’ Op dat moment stond Papa op, liep naar Natasja en vroeg haar of hij jouw zoon mocht vasthouden.’